

Llengües diverses, consuetuts distintes,
 mes d' una pensa y esperances varies...
 més tots á l' hombra d' una igual senyera
 ¡ tots una Patria !

¿ Qui es que volia d' una sola peça
 fondre en un motlló los distíns caràcters
 y fer d' uns pobles ab color y vida
 monstre uniforme ?

Deixau que cremen en llar les feyes
 sentint la llengua que al bressol mamàrem;
 guardau que apaguen llur caler vivílich
 míseres lluytes.

Les lluytes bordes de passións enceses
 dels egoismes en l' innoble pira,
 les lluytes braves d' ambicions que infantan
 odi y reneunia.

Tingam respecte per les lleys antigues,
 servem les bones consuetuts que 's perden.
 y pel pervindre trobarem coratge,
 seny y mesura.

Ni desbandades ni en anell de ferro
 vejam les terres de la grau Iberia,
 totes ab llengües y costúms distintes
 viscan germanes.

Té 'l diamant cayres com l' Espanya pobles
 y com més sian darán llúms més belles,
 sent ab l' efluvi d' eixes ilums variades
 sols una pedra.

Sia una y varia la nació hont nasquerem...
 Tots, ab la parla que 'ns doná l' Altíssim,
 sabrem cridarne quan la sort ho vulga
 « ¡ visca l' Espanya ! »

Lluís B. Nadal.

Noticias gencials.

Lo diumenge passat morí á Barcelona després de una curta ma-